

Martin Madsen Halsted: Da det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov), som plejer at være vor Talsmand paa dette Omraade, er forhindret i at være til Stede her i Dag, har han bedt mig om at gøre opmærksom paa et Forhold vedrørende denne Lov, som maaske ikke er taget tilstrækkelig i Betragtning ved dens Udarbejdelse. Det er Forholdet ved Søbefæstningens Mandskab. Dette bliver efter dette Forslag langt ringere stillet, end det var tidligere. Man regner maaske der med, at en Trediedel af dette Mandskab skulde slippe med 4 Maaneder, men Resultatet er, at naar Kassationer og Forsømmelser ved Indkaldelser osv. trækkes fra, gaar der saa stærkt Svind i dem, at det kun bliver en ganske lille Del, som bliver hjemsendt; Resten kommer altsaa til at ligge de 13 Maaneder. Og det er en usædvanlig streng Tjeneste, de have paa Forterne om Vinteren. Den uafbrudte Vagtjeneste osv. er af den Natur, at ingen anden Tjeneste her til Lands kan stilles i Lighed dermed. Det skulde da være Flaademandskabets Tjeneste. Forternes Besætning burde altsaa mindst være stillet som Flaadens Mandskab, og den her foreslaaede Ordning er en ret betydelig Forringelse for dem. Tidligere gave de 37 Øre daglig for Opholdet, og det skal nu betales med 69 Øre daglig, uden at der sker nogen Forbedring i Kosten. Tidligere var der f. Eks. beregnet 75 Kvint Kød daglig, naar der blev udleveret Kød, men nu beregnes der dem kun 50 Kvint daglig. Det sidste er muligvis tilstrækkeligt, det skal jeg ikke sige noget til, jeg bruger det kun som et Bevis for, at der ikke sker nogen Forbedring af Kosten. Det er en ret betydelig Nedgang for disse Folk. Og det samme gælder for Underofficererne. Nu skulle de betale 32 Øre mere om Dagen for Kosten, det vil med andre Ord sige omtrent 10 Kr. mere om Maaneden. Det er ret føleligt for dem.

Jeg ved ikke, om man har tænkt paa at ordne denne Sag ved Kantonnements-tillæg, som skal bevilges paa Finansloven, jeg vil blot henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den Forringelse, der sker for Søbefæstningens Mandskab ved dette Lovforslag, og samtidig vil jeg gøre opmærksom paa, at denne Tjeneste maa betragtes som Tjeneste i første Linie. Som Følge deraf er den strengeste, og den bør derfor honoreres noget anderledes end den øvrige Tjeneste. Der vil jo være Tid til inden tredie Behandling at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Maa-

ske kan det paa pegede Forhold ændres ad anden Vej, det vil Ministeren kunne undersøge, ellers er der jo Tid til at stille et Ændringsforslag til Lovforslaget. Det har sikkert ikke været Hensigten at forringe Stillingen for Mandskabet paa Søbefæstningen, som kan være streng nok endda, lige saa lidt som det har været Hensigten at forringe Stillingen for Underofficererne der.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) vil jeg sige, at det har ikke været Meningen at forringe Vilkaarene for Soldaterne paa Søbefæstningen. Hvad dette Forhold angaar, har jeg udtalt og paavist allerede ved første Behandling, at de ville faa nogen Nedgang ved dette Lovforslag. Thi Sagen er den, at saaledes som Forholdene have været hidtil, have de haft en særlig gunstig Stilling derved, at de, skønt de fik fuld Forplejning, have nøjedes med det lille Afdrag, som er fastsat i Hærloven af 1867, og dernæst fik de i Fjor et Lønningstillæg af 12 Øre, uden at der skete noget Afdrag for dem, idet de ikke vare under Forsøgsforplejningen, men fik Fuldkostforplejning. Derved ere de blevne særlig gunstigt stilled. Og da vi gik ud fra, at alle værnepligtige fremtidig skulle have den samme Løn, er Lovforslaget affattet saaledes — det gjorde jeg opmærksom paa baade ved Forelæggelsen og ved første Behandling —, at de faa den samme Løn som de andre Soldater. Nu siger det ærede Medlem, at der er Grund til at give dem noget mere. Det er en Ting for sig. Vil Rigsdagen give dem noget mere af Hensyn til deres Tjeneste paa Forterne, mener jeg, at det ikke kan ske paa denne Lov, det maa ske paa Finansloven, hvor man kan vedtage, at de skulle have særlige Kantonnements- eller Opholdstillæg, hvad man vil kalde det. I 1869, efter at vi havde faaet Hærloven, forhandlede man om Felttillæg og Kantonnementsstillæg m. v., og ved den Lejlighed bestemte Rigsdagen, at hvis man vilde fastsætte noget særligt for Søforterne, maatte det ske ved Finansloven. Vil man paa Finansloven give dem et særligt Tillæg — det er det, der oprindeligt er sket —, vil jeg selvfølgelig ikke modsætte mig det. Men Principet for denne Lov er: ensartet Lønning til alle Soldater, og det, tror jeg, er bedst at lade staa. Det andet Spørgsmaal skal jeg tage op ved en anden Lejlighed. Sagen skal jeg ganske henstille.